

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Ghencea Igor*, împotriva sentinței Judecătorei Cahul, sediul Central din 01 februarie 2022 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 aprilie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Ghencea Igor xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în s. xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 13.01.2022 – 01.02.2022;

instanța de apel: 21.02.2022 – 13.04.2022;

instanța de recurs ordinar: 19.07.2022 – 16.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 01 februarie 2022, *Ghencea Igor* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la închisoare pe un termen - **4** ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui *Ghencea Igor* în beneficiul *Statului* suma - **768** lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Ghencea Igor la 10 octombrie 2021, în jurul orelor 19:00, aflându-se la domiciliul lui *Ghencea Maria* amplasat în satul *Xxxxx*, raionul Cahul, împreună cu mama sa, *Ghencea Maria*, în urma unui conflict iscat între ei, *Ghencea Igor* în mod intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui *Ghencea Maria*, după care a îmbrâncit-o și a trântit-o jos pe podea și continua să-i aplice lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, preponderent în spate și mâna stângă, cauzându-i în rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202111D0376 din 25.11.2021, vătămare corporală sub formă de echimoză pe față din dreapta, luxația articulației humerusului stâng, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate. Luând în considerație localizarea și caracterul leziunilor corporale depistate, acestea puteau fi provocate la aruncarea jos la podea cu ulterioarele lovituri, pumni și/sau picioare.

Astfel, acțiunile lui *Ghencea Igor* au fost încadrate juridic în baza art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, după semnele calificative – „*violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a sănătății*”.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Ghencea Igor*, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui *Ghencea Igor* să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului a invocat că prima instanță:

- nu a luat în considerare că inculpatul *Ghencea Igor* a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată și a recunoscut în totalitate probele indicate în rechizitoriu, s-a căit sincer de cele comise și a explicat în detalii toate circumstanțe de fapt, iar partea vătămată a solicitat aplicarea pedepsei neprivative de libertate;

- nu a luat în considerare că, inculpatul *Ghencea Igor* executat în totalitate toate pedepsele ce i-au fost stabilite anterior atât sub formă de amendă, cât și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Motiv din care consideră că, în privința ultimului este oportun de aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prin care va putea răscumpăra vina și să aducă un aport societății, și să nu prejudicieze bugetul statului pentru întreținerea în instituțiile penitenciare;

- pedeapsa aplicată lui *Ghencea Igor* este una prea severă pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare și va duce la reeducarea inculpatului. Cu atât mai mult, aflarea inculpatului *Ghencea Igor* în anturajul condamnaților care execută pedepse pentru săvârșirea infracțiunilor grave și excepțional de grave, va influența negativ asupra fonului psiho-emoțional și comportamentului inculpatului în viitor.

- prin stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, se poate ajunge cu mai multă eficacitate la rezultatul reeducării decât prin executarea pedepsei reale cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 aprilie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a constatat că, prima instanță a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, în mod judicios s-a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

Totodată, instanța de apel a indicat că probele au fost detaliat descrise în sentința contestată, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială, astfel fiind dovedită prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a sănătății*”.

Instanța de apel a menționat că, ocrotirea și sprijinirea familiei, dezvoltarea și consolidarea solidarității familiale, bazate pe prietenie, afecțiune și întrajutorare morală și materială a membrilor familiei, constituie un obiectiv național. Actele de violență săvârșite între membrii aceleiași familii pot afecta grav însăși existența acesteia, determinând frecvent destrămarea ei.

În conformitate cu art. 50, alin. (1), (2) al Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței domestice din 11 mai 2011, în vigoare pentru Republica Moldova din 22 octombrie 2021, părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că instituțiile de drept răspund la toate formele de violență care intră în domeniul de aplicare a prezentei Convenții într-o manieră promptă și corespunzătoare, oferind o protecție adecvată și imediată victimelor. (2) Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că instituțiile de drept responsabile de aplicare a legii se angajează într-o manieră promptă și corespunzătoare în prevenirea și protecția împotriva tuturor formelor de violență care intră în domeniul de aplicare a prezentei Convenții, inclusiv utilizarea de măsuri operaționale preventive și colectare de probe.

La fel, instanța de apel a menționat că în aceeași manieră s-a expus și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa relevantă, menționând că autoritățile statului urmează să acționeze prompt și efectiv în vederea combaterii și prevenirii fenomenului de violență în familie, fără a tolera fenomenul respectiv (cauza *Kontrova* împotriva Slovaciei din 31 mai 2007; *Branko Tomasic și alții* împotriva Croației din 15 ianuarie 2009; *Eremia* împotriva Republicii Moldova din 28 mai 2013).

Astfel, a conchis că inculpatul Ghencea Igor prin acțiunile sale a atentat una dintre cele mai importante valorile sociale, adică relațiile de familie, ocrotite de normele naționale cât și internaționale.

Mai mult, instanța de apel a reținut că inculpatul Ghencea Igor se caracterizează negativ, fiind anterior sancționat contravențional și condamnat penal pentru mai multe infracțiuni.

Totodată, a indicat că potrivit revendicării eliberate pe numele inculpatului Ghencea Igor, se atestă că, începând cu anul 2006 și până în prezent, ultimul a comis mai multe infracțiuni, fiind condamnat chiar și la pedeapsă cu închisoare (f.d.49).

Respectivele fapte denotă comportamentul antisocial al inculpatului manifestat prin mai multe condamnări, precum și incapacitatea acestuia de a adopta un comportament moral acceptat de societate în vederea neadmiterii faptelor infracționale.

Potrivit materialelor dosarului penal, anterior inculpatul Ghencea Igor a fost condamnat prin:

-sentința Judecătoriei Cahul din 19 martie 2009, în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal - la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de - **180** de ore;

-sentința Judecătoriei Cahul din 03 februarie 2016, în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal - la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de **120** de ore;

-sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 ianuarie 2017, în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal - pe termen de **5** luni închisoare. (f. d. 53; 55-56; 57-60).

Instanța de apel a considerat că, fiecare ulterioară condamnare indică că, inculpatul nu s-a resocializat, iar pedepsele penale aplicate nu și-au atins scopul prevăzut de legea penală. În astfel de circumstanțe, în cazul unei noi condamnări, pedeapsa penală ulterior aplicată necesită să crească în nivelul său de severitate pentru ca în final să fie atins scopul pedepsei penale.

Prin urmare instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a reținut existența în speță a circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 alin. (1), lit. a), e), j) Cod penal, și anume – „*săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care*

au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate ori altui factor și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate".

În același context, instanța de apel a notat că în temeiul circumstanțelor de fapt ale cauzei, prima instanță corect a concluzionat asupra imposibilității aplicării inculpatului Ghencea Igor a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilind acestuia pedeapsă sub formă de închisoare cu executare și corect a concluzionat că, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu va fi proporțională gravității infracțiunii săvârșite, iar circumstanțele referitor la personalitatea inculpatului fac imposibilă aplicarea acestei pedepse.

Mai mult, a reținut că anterior în privința inculpatului Ghencea Igor a mai fost aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității însă aceasta nu a contribuit la corectarea acestuia și ultimul din nou săvârșea fapte infracționale, fiind condamnat o dată la pedeapsă cu închisoare de 4 luni cu executare. Circumstanțe respective demonstrează că, inculpatul nu a făcut concluziile necesare din condamnările anterioare, chiar și în cazul în care a mai executat pedeapsa cu închisoare, continuând activitatea sa infracțională.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul părții apărării precum că, inculpatul Ghencea Igor a executat toate pedepsele penale stabilite anterior, instanța de apel argumentând că aceasta nu poate justifica aplicarea acestuia unei pedepse mai blânde. Din contra, acest fapt demonstrează că inculpatul nu a făcut concluzii necesare din condamnările anterioare, și continuă să comită infracțiuni, în cazul din speță săvârșind o infracțiune gravă cu intenție.

La fel, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul părții apărării, precum că inculpatul Ghencea Igor a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii și toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale, argumentând că prima instanță just a menționat că, recunoașterea vinovăției în cazul dat nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă. Or, recunoscând vinovăția, inculpatul Ghencea Igor a beneficiat de judecarea cauzei penale în procedura simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și de reducerea cu 1/3 din limitele de pedeapsă cu închisoare.

Astfel, instanța de apel a atestat că aprecierea recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă, îi va atribui dublă valență juridică ceea ce este inadmisibil.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului Ghencea Igor, a declarat recurs fără a indica careva temeii prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, a susținut că, își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite inculpatului și totodată invocând aceleași argumente din cererea de apel, descrise la pct. 2, a prezentei decizii.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, *procurorul* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

În acest sens, a invocat că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și de efectele acestora prescise în 78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent". Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că „hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

În speță se reține, că potrivit textului recursului, deși recurentul nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, acesta își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Ghencea Igor, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, mai mult că instanța de apel în decizia sa s-a expus detaliat și argumentat pe motivele invocate de recurent repetat în cererea de recurs ordinar.

Cu referire la criticile recurentului precum că, instanțele de judecată nu au luat în considerare toate circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, și reprezintă opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată.

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel (f. d. 214-217), prin care a fost verificată și menținută sentința primei instanțe, rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare au luat în considerare toate circumstanțele invocate de recurent în apel, și au stabilit inculpatului Ghencea Igor o pedeapsă echitabilă, în coraport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, circumstanțele săvârșirii acestei infracțiuni, precum și personalitatea inculpatului, cu aplicarea corectă în privința inculpatului Ghencea Igor a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, instanțele de judecată au ținut cont la stabilirea pedepsei de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Ghencea Igor, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, având în vedere personalitatea inculpatului Ghencea Igor, care se caracterizează negativ(*caracteristica - f. d. 44*), precum și de faptul că deși anterior a fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv și a unei infracțiuni similare (*Revendicare - f. d. 49*), și deși s-au aplicat pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și pedeapsa cu închisoarea, careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, săvârșind din nou o infracțiune gravă, cu intenție.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și

întemeiată, or asupra chestiunilor esențiale speței s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, echitabilă și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului Ghencea Igor, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui **Ghencea Igor xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie